

førere og den høitærede Minister, havde veglet deres Indlæg, og at man derpaa var gaaet over til Afstemning. Dette er ikke fket. Jeg henstiller imidlertid til den ærede Ordfører og til det høie Thing, om ikke hele denne fem Dages Forhandling, vi nu have haft om et Lovforslag, som er dødsdømt af Udbalgets Flertal, og hvor Afstemningens Resultat er ligesaa sikkert, som at to og to er fire, noget ligner den Fremgangsmaade, som vi for længere Tid siden badlede, nemlig Fremgangsmaaden, da Anders Sjøllønder blev henrettet; dengang klagede man over, at der ved den Leilighed blev talt for Meget baade af dem, der skulde tale, og af dem, der ikke skulde tale, og at i det Hele Fremgangsmaaden gik for sig paa en saadan Maade, at det baade for dem, der havde Offret Hjært, og for dem, der af andre Grunde vnre tilstede, gjorde et alt andet end hyggeligt Indtryk. Jeg henstiller derfor til den ærede Ordfører, om han ikke vilde anse det for rigtigt at holde et afsluttende Foredrag og saa foreslaa Thinget at gaa til Afstemning og Eksekution. Det ærede Medlem kan jo tage op Alt, hvad han har at sige imod os, der have udtalt os for Lovforslaget, og behandle os Allesammen under Et, og skulde der da være Noget, som den ærede Ordfører eller andre Medlemmer muligt ikke have faaet sagt, saa er der saa mange andre Lovforslag, der skulle forhandles i de følgende Dage, hvor man saa overordentlig let med den Frihed, vi have, kan vende tilbage til de tildels personlige Gjenfvar og til Udtalelser om forskjellige andre Ting, der ikke strengt vedrøre dette Lovforslag. Jeg tillader mig at henstille dette til den ærede Ordfører og Thinget. Efter min Opfattelse vilde det nu være rigtigt, at Thinget snart gik til Guillotinens sidste Hug. Efter min Opfattelse vilde det nu være rigtigt, om Befolkningen snart kunde faae et Telegram om, at nu var Dren faldet over Hovedet paa det Forslag, der var forelagt om Forsvarssagen, saa kan jo Befolkningen, indtil vi mødes til næste Efteraar, nærmere overveie, om den kraftige Billie til at værne Landet mod ethvert Angreb, som Flertallet har om-talt i Betænkningen, virkelig har faaet sit rette og mest passende Udtryk i den Beslutning, som nu vil blive vedtagen om, at der Intet skal gøres til Forsvarssagens Fremme.

Formanden (Rabbe): Det ærede Medlem maa tillade mig at bemærke, at Anvisningen paa at gjenoptage denne Forhandling ved anden Leilighed ikke ganske stemmer med parlamentarisk Moral, og at jeg derfor

ikke vil lade Forvisningen om, at det kan lade sig gjøre, staa naafkræftet.

Monrad: Jeg maa takke det ærede Medlem, der nu satte sig, fordi han erklærede, at der i hans Uttringer ikke laa nogen Insinuation. Jeg antager imidlertid, at alle de, der hørte disse Uttringer, maatte antage, at der laa en Insinuation deri. Uttringen lod saaledes: „Tror da det ærede Medlem, at fordi han har haft det Uheld paa Veien fra Bispegaarden i Rykjøbing til Valgtribunen i Middelfart, at en Ven har hviist en Tvivl i hans Dre“, og jeg tror, at, naar dette henføres til, hvad der er fremført i Høires Organer, vil Ingen kunne Andet end opfatte det som en Insinuation. Jeg takker det ærede Medlem, fordi det ikke har været hans Hensigt. Hvad Als angaar, fastholder jeg mine Uttringer; jeg erklærer, at den ærede Taler er aldeles inkompetent til at modsigte Rigtigheden af mine Uttringer. Der lever endnu flere Medlemmer af det daværende Kabinet, som ville kunne aflægge Vidnesbyrd i denne Sag. Den ærede Taler kan ikke af-lægge noget Vidnesbyrd i den.

Thomsen: Jeg vil gjerne gjøre en kort Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem, der nu satte sig. Jeg vil sige, at det ærede Medlem er det eneste Medlem, der har forstaaet mig, saaledes som han antydede. Jeg har efter det ærede Medlems Udtalelse igaar forespurgt Flere, men de have ikke forstaaet den Uttring, jeg brugte, paa den Maade, som det ærede Medlem igaar angav. Derjom Noget bliver ramt ved en Uttring, der ikke tilfigter at ramme, saa er virkelig den fuldstændig uskyldig, som bruger de paagjældende Ord. Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem sagde om, at jeg var aldeles inkompetent til at udtale mig om det af mig nævnte Forhold, skal jeg dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg var i en tjenstlig Stilling, der nødvendiggjorde, at jeg maatte vide det, jeg før udtalte. Det var kun i den Anledning, jeg fastholdt mine Uttringer; men det ærede Medlem har sandsynligvis misforstaaet, hvad jeg sagde, thi jeg sigtede ikke paa nogen Maade ved det, jeg sagde, til at rette Noget, der kunde være en Bebreidelse ligeoverfor det ærede Medlem. Mine Udtalelser paa dette Punkt gik ud paa at støtte det ærede Medlem ligeoverfor Angreb, der fra andre Steder have været rettede paa ham. Jeg udtalte, at jeg billigede Krigsbestyrelsens . . . (Monrad: Det er mig aldeles ligegyldigt!) Jeg tvivler ikke om, at det er det ærede Medlem ligegyldigt, om jeg billiger den eller ikke, men jeg er